

ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) NR 1334/2000

z dnia 22 czerwca 2000 r.

ustanawiające wspólnotowy system kontroli eksportu produktów i technologii podwójnego zastosowania

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 133, uwzględniając wniosek Komisji[1], a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Produkty podwójnego zastosowania (włącznie z oprogramowaniem i technologią) powinny podlegać skutecznej kontroli podczas eksportu ze Wspólnoty.
- (2) Niezbędny jest efektywny, wspólny system kontroli eksportu produktów podwójnego zastosowania, aby zapewnić wypełnianie międzynarodowych ustaleń i zobowiązań Państw Członkowskich, w szczególności odnośnie do nieprolifracji, i Unii Europejskiej.
- (3) Istnienie wspólnego systemu kontroli i zharmonizowanej polityki w zakresie wykonywania i monitorowania we wszystkich Państwach Członkowskich jest warunkiem wstępnym dla ustanowienia swobodnego przepływu produktów podwójnego zastosowania wewnątrz Wspólnoty.
- (4) Istniejący system kontroli eksportu produktów podwójnego zastosowania, ustanowiony rozporządzeniem Rady (WE) nr 3381/94[2] i decyzją Rady 94/942/WPZiB[3], wymaga dalszej harmonizacji w celu zagwarantowania skutecznej kontroli.
- (5) Podstawowymi elementami skutecznego systemu kontroli eksportu są wspólne wykazy produktów podwójnego zastosowania, miejsc przeznaczenia i wytycznych; wykazy te zostały ustanowione decyzją 94/942/WPZiB, z kolejnymi zmianami, i powinny zostać włączone do niniejszego rozporządzenia.
- (6) Odpowiedzialność za podejmowanie decyzji w sprawach składania wniosków o zezwolenia na eksport spoczywa na władzach krajowych. Przepisy krajowe i decyzje wpływające na eksport produktów podwójnego zastosowania muszą być podejmowane w ramach wspólnej polityki handlowej, w szczególności na podstawie rozporządzenia Rady (EWG) nr 2603/69 z dnia 20 grudnia 1969 r. ustanawiającego wspólne reguły wywozu[4].
- (7) Decyzje o aktualizacji wspólnych wykazów produktów podwójnego zastosowania muszą być całkowicie zgodne ze zobowiązaniami i ustaleniami, jakie każde z Państw Członkowskich przyjęło jako członek odpowiednich międzynarodowych reżimów nieprolifacyjnych i porozumień w sprawie kontroli eksportu, lub przez ratyfikowanie stosownych traktatów międzynarodowych.
- (8) Przekazywanie oprogramowania i technologii za pomocą mediów elektronicznych, faksu lub telefonu, do miejsc przeznaczenia poza Wspólnotą powinno być także kontrolowane.
- (9) Szczególną uwagę należy zwrócić na kwestie powrotnego wywozu i końcowego zastosowania.
- (10) Dnia 22 września 1998 r. przedstawiciele Państw Członkowskich i Komisja Europejska podpisali protokoły dodatkowe do odpowiednich porozumień ochronnych między Państwami Członkowskimi, Europejską Wspólnotą Energii Atomowej i Międzynarodową Agencją Energii Atomowej, które oprócz innych środków, zobowiązują Państwa Członkowskie do dostarczania informacji na temat określonego sprzętu i materiałów niejądrowych.
- (11) Wspólnota przyjęła zespół zasad celnych, zawartych w rozporządzeniu Rady (EWG) nr

2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiającym Wspólnotowy Kodeks Celny[5], i rozporządzenie Komisji (EWG) nr 2454/93[6] wprowadzające rozporządzenie (EWG) nr 2913/92, które ustanawiają, między innymi, przepisy dotyczące wywozu i powrotnego wywozu towarów. Rozporządzenie to nie ogranicza jakichkolwiek uprawnień przyznanych na mocy i w zastosowaniu Wspólnotowego Kodeksu Celnego i jego przepisów wykonawczych.

(12) Na podstawie i w ramach art. 30 Traktatu i do czasu osiągnięcia większego stopnia harmonizacji Państwa Członkowskie utrzymają prawo przeprowadzania kontroli transferów niektórych produktów podwójnego zastosowania we Wspólnocie Europejskiej w celu ochrony porządku i bezpieczeństwa publicznego. Gdy takie kontrole wiążą się z efektywnością kontroli eksportu ze Wspólnoty, będą one okresowo przeglądane przez Radę.

(13) W celu zapewnienia właściwego stosowania niniejszego rozporządzenia każde z Państw Członkowskich powinno podjąć środki przysługujące właściwym organom odpowiednie uprawnienia.

(14) Każde Państwo Członkowskie powinno określić kary, jakie będą nakładane w przypadkach naruszenia przepisów niniejszego rozporządzenia.

(15) Parlament Europejski wyraził swoją opinię w rezolucji z dnia 13 kwietnia 1999 r.[7].

(16) W świetle niniejszego rozporządzenia (WE) nr 3381/94 traci moc,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

ROZDZIAŁ I

Przedmiot i definicje

Artykuł 1

Rozporządzenie ustanawia wspólnotowy system kontroli eksportu produktów podwójnego zastosowania.

Artykuł 2

Do celów niniejszego rozporządzenia:

- a) "produkty podwójnego zastosowania" oznaczają produkty, włącznie z oprogramowaniem i technologią, które mogą być stosowane zarówno w celach cywilnych, jak i wojskowych, oraz obejmuje wszystkie towary w zastosowaniach niewybuchowych, jak i w jakikolwiek sposób do wspomaganie wytwarzania broni jądrowej lub innych urządzeń do wybuchu jądrowego;
- b) "eksport" oznacza:
 - i) procedurę wywozu zgodnie z art. 161 Wspólnotowego Kodeksu Celnego;
 - ii) powrotny wywóz zgodnie z art. 182 tego Kodeksu; i
 - iii) przekazywanie oprogramowania lub technologii przez media elektroniczne, faks lub telefon do miejsc przeznaczenia poza Wspólnotą; stosuje się to do ustnego przekazywania technologii przez telefon tylko wtedy, gdy technologia zawarta jest w dokumencie, którego odpowiednia część jest odczytywana przez telefon lub opisywana przez telefon w taki sposób, aby osiągnąć ten sam co do istoty rezultat;
- c) "eksporter" oznacza każdą osobę fizyczną lub prawną, w której imieniu dokonywana jest deklaracja eksportowa, to znaczy, osoba, która, w czasie gdy deklaracja jest przyjmowana, ma kontrakt z odbiorcą w państwie trzecim i jest uprawniona do decydowania o wysłaniu produktu poza obszar celny Wspólnoty. Jeżeli nie została zawarta żadna umowa eksportowa lub strona umowy nie działa we własnym imieniu, uprawnienie do decydowania o wysłaniu produktu poza obszar celny Wspólnoty jest decydujące.

"Eksporter" oznacza także każdą osobę fizyczną lub prawną, która podejmuje decyzję o przekazaniu oprogramowania lub technologii przez media elektroniczne, faks lub telefon do miejsca przeznaczenia poza Wspólnotę.

Gdy przywilej prawa dysponowania produktem podwójnego zastosowania należy do osoby

posiadającej siedzibę poza Wspólnotą, na podstawie umowy, na której opiera się eksport, za eksportera uważa się umawiającą się stronę mającą siedzibę we Wspólnocie;

d) "deklaracja eksportowa" oznacza dokument, za którego pomocą osoba wykazuje, w określonej formie i w określony sposób, wolę poddania produktów podwójnego zastosowania procedurze eksportu.

ROZDZIAŁ II

Zakres

Artykuł 3

1. Eksport produktów podwójnego zastosowania wymienionych w załączniku I wymaga zezwolenia.
2. Zgodnie z art. 4 lub 5 wymóg uzyskania zezwolenia może także odnosić się do eksportu do wszystkich lub niektórych miejsc przeznaczenia niektórych produktów podwójnego zastosowania niewymienionych w załączniku I.
3. Niniejsze rozporządzenie nie stosuje się do przypadków świadczenia usług lub przekazywania technologii, jeżeli to świadczenie lub przekazywanie odbywa się poprzez transgraniczny przepływ osób fizycznych.
4. Niniejsze rozporządzenie nie stosuje się do produktów podwójnego zastosowania, które tylko przechodzą przez terytorium Wspólnoty, to jest tych, którym nie nadano przeznaczenia celnego innego niż procedura tranzytu zewnętrznego lub które jedynie zostały umieszczone w strefie wolnocłowej lub w składzie wolnocłowym i gdzie nie musi być prowadzona w określony sposób ich ewidencja towarowa.

Artykuł 4

1. W przypadku eksportu produktów podwójnego zastosowania niewymienionych w załączniku I wymagane jest zezwolenie, jeżeli eksporter został poinformowany przez właściwe organy Państwa Członkowskiego, w którym ma on siedzibę, że wskazane produkty są lub mogą być przeznaczone, w całości lub w części, do stosowania do celów związanych z rozwojem, wytwarzaniem, obsługą, eksploatacją, konserwacją, przechowywaniem, wykrywaniem, identyfikacją lub rozprzestrzenianiem broni chemicznej, biologicznej, lub jądrowej lub innych urządzeń do wybuchu jądrowego, lub z rozwojem, wytwarzaniem, konserwacją lub przechowywaniem pocisków zdolnych do przenoszenia takich broni.
2. Zezwolenie jest również wymagane w przypadku eksportu produktów podwójnego zastosowania niewymienionych w załączniku I, jeżeli kraj nabywający lub kraj przeznaczenia podlega embargu na broń ustanowionemu przez wspólne stanowisko lub wspólną akcję, przyjętą przez Radę lub decyzję OBWE, lub embargu na broń nałożonemu przez wiążącą rezolucję Rady Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych, i jeżeli eksporter został poinformowany przez organy określone w ust. 1, że wspomniane produkty są lub mogą być przeznaczone, w całości lub w części, do końcowego zastosowania przez wojsko. Do celów niniejszego ustępu "końcowe zastosowanie przez wojsko" znaczy:
 - a) włączenie do produktów wojskowych wymienionych na listach uzbrojenia Państw Członkowskich;
 - b) użycie sprzętu produkcyjnego, badawczego lub analitycznego i ich podzespołów do rozwoju, wytwarzania lub konserwacji produktów wojskowych wymienionych na wspomnianych wyżej listach;
 - c) użycie niedokończonego produktu w zakładzie do wytwarzania produktów wojskowych wymienionych na wspomnianych wyżej listach.
3. Zezwolenie jest także wymagane w przypadku eksportu produktów podwójnego zastosowania niewymienionych w załączniku I, jeżeli eksporter został poinformowany przez organy określone w ust. 1, że wspomniane produkty są lub mogą być przeznaczone, w całości

lub w części, do wykorzystania jako części lub podzespoły w produktach wojskowych wymienionych na krajowej liście uzbrojenia, które zostały wyeksportowane z terytorium Państwa Członkowskiego bez zezwolenia lub z naruszeniem zezwolenia przewidzianego przez ustawodawstwo krajowe tego Państwa Członkowskiego.

4. Jeżeli eksporter jest świadomy tego, że produkty podwójnego zastosowania niewymienione w załączniku I, które proponuje na eksport, są przeznaczone, w całości lub w części, do jakichkolwiek zastosowań określonych w ust. 1, 2 i 3, musi on powiadomić organy określone w ust. 1, które podejmą decyzję, czy jest, czy nie jest celowe wymaganie zezwolenia dla danego eksportu.

5. Państwa Członkowskie mogą przyjąć lub utrzymać krajowe ustawodawstwo nakładające wymagania uzyskania zezwolenia dotyczące eksportu produktów podwójnego zastosowania niewymienionych w załączniku I, jeżeli eksporter ma podstawy do podejrzeń, że te produkty są lub mogą być przeznaczone, w całości lub w części, do jakiegokolwiek zastosowania do celów określonych w ust. 1.

6. Państwo Członkowskie, które nakłada wymóg uzyskania zezwolenia w zastosowaniu ust. 1-5 dotyczący eksportu produktów podwójnego zastosowania niewymienionych w załączniku I, gdy jest stosowne, poinformuje pozostałe Państwa Członkowskie i Komisję. Pozostałe Państwa Członkowskie należycie uwzględnią wszystkie informacje i poinformują, na ile to możliwe, swoje urzędy celne i inne właściwe władze krajowe.

7. Przepisy art. 9 ust. 2 i 3 stosują się do przypadków dotyczących produktów podwójnego zastosowania niewymienionych w załączniku I.

8. Niniejsze rozporządzenie pozostaje bez uszczerbku dla prawa Państw Członkowskich do podejmowania krajowych środków na mocy art. 11 rozporządzenia (EWG) nr 2603/69.

Artykuł 5

1. Państwo Członkowskie może, ze względów bezpieczeństwa publicznego lub ze względu na prawa człowieka, zabronić lub wymagać zezwolenia na eksport produktów podwójnego zastosowania niewymienionych w załączniku I.

2. Państwo Członkowskie powiadamia Komisję o wszystkich środkach podjętych na podstawie ust. 1, niezwłocznie po ich podjęciu i podając wszystkie dokładne powody podjęcia środków.

3. Państwo Członkowskie powiadamia również niezwłocznie Komisję o wszelkich modyfikacjach środków podjętych na podstawie ust. 1.

4. Komisja opublikuje środki, o których została powiadomiona na podstawie ust. 2 i 3 w serii C Dziennika Urzędowego Wspólnot Europejskich.

ROZDZIAŁ III

Zezwolenie na eksport

Artykuł 6

1. Niniejsze rozporządzenie ustanawia wspólnotowe generalne zezwolenie w odniesieniu do niektórych rodzajów eksportu, określone w załączniku II.

2. W odniesieniu do wszystkich innych rodzajów eksportu, dla których na mocy niniejszego rozporządzenia wymagane jest zezwolenie, zezwolenia takie udzielane są przez właściwe organy Państwa Członkowskiego, w którym eksporter ma swoją siedzibę. Z zastrzeżeniem ograniczeń określonych w ust. 3 zezwolenia te mogą być indywidualne, globalne lub generalne.

Zezwolenia są ważne na terenie Wspólnoty.

W razie konieczności zezwolenie może podlegać pewnym wymaganiom i warunkom, takim jak obowiązek dostarczenia oświadczenia końcowego użytkownika.

3. Produkty wymienione w części 2 załącznika II nie są objęte zezwoleniem generalnym.

4. Państwa Członkowskie wskażą w zezwoleniach generalnych, że nie będą one mogły być wykorzystane, jeśli eksporter został poinformowany przez organy, że wspomniane produkty są lub mogą być przeznaczone w całości lub części, do zastosowań określonych w art. 4 ust. 1, 2 lub 3, lub gdy eksporter jest świadomy, że produkty te są przeznaczone do wyżej wspomnianych zastosowań.

5. Państwa Członkowskie utrzymają lub wprowadzą w swoim odpowiednim krajowym ustawodawstwie możliwość udzielania zezwolenia globalnego dla szczególnych eksporterów z uwzględnieniem typu lub kategorii produktów podwójnego zastosowania, które może być ważne dla eksportu do jednego lub więcej określonych krajów.

6. Państwa Członkowskie dostarczają Komisji wykaz organów właściwych do udzielania zezwoleń na eksport produktów podwójnego zastosowania.

Komisja opublikuje wykaz tych organów w serii C Dziennika Urzędowego Wspólnot Europejskich.

Artykuł 7

1. Jeżeli produkty podwójnego zastosowania, w odniesieniu do których został złożony wniosek o wydanie indywidualnego zezwolenia na eksport do miejsca przeznaczenia niewymienionego w załączniku II lub do jakiegokolwiek miejsca przeznaczenia w przypadku produktów podwójnego zastosowania wymienionych w załączniku IV, są lub będą umieszczone w jednym lub kilku Państwach Członkowskich, innych niż te, w których składany jest wniosek, fakt taki zostaje wykazany we wniosku. Właściwe organy Państwa Członkowskiego, do których został złożony wniosek o wydanie zezwolenia, niezwłocznie zasięgają opinii właściwych organów zainteresowanego Państwa lub Państw Członkowskich, i dostarczają stosownych informacji. Państwo lub Państwa Członkowskie, u których zasięmano opinii, w ciągu dziesięciu dni roboczych powiadamiają o jakichkolwiek zastrzeżeniach, jakie może lub mogą mieć wobec udzielania zezwolenia, które wiążą Państwo Członkowskie, w którym złożono wniosek.

Jeżeli w ciągu dziesięciu dni roboczych nie przedstawiono żadnych zastrzeżeń, Państwo lub Państwa Członkowskie, u których zasięmano opinii, są uważane za nieposiadające zastrzeżeń. W wyjątkowych przypadkach każde Państwo Członkowskie, u którego zasięmano opinii, może złożyć wniosek o wydłużenie terminu 10-dniowego. Jednakże wydłużenie to nie może przekroczyć 30 dni roboczych.

2. Jeżeli eksport mógłby naruszać podstawowe interesy bezpieczeństwa, Państwo Członkowskie może prosić inne Państwo Członkowskie o nieudzielenie zezwolenia na eksport lub jeżeli takie zezwolenie zostało udzielone, prosić o jego unieważnienie, zawieszenie, modyfikację lub odwołanie. Państwo Członkowskie, które otrzymało taką prośbę, niezwłocznie podejmuje konsultacje o charakterze niewiążącym, z Państwem Członkowskim występującym z prośbą, które mają się zakończyć w ciągu 10 dni roboczych.

Artykuł 8

Przy podejmowaniu decyzji, czy udzielić zezwolenia na eksport na mocy niniejszego rozporządzenia, Państwa Członkowskie biorą pod uwagę wszelkie istotne względy obejmujące:

- a) własne zobowiązania i obowiązki, które przyjęły, jako członek (członkowie) międzynarodowych reżimów nieproliferacyjnych i porozumień w sprawie kontroli eksportu lub w drodze ratyfikacji stosownych traktatów międzynarodowych;
- b) własne zobowiązania w ramach sankcji nałożonych przez wspólne stanowisko lub wspólną akcję, przyjętą przez Radę lub decyzję OBWE lub przez wiążącą rezolucję Rady Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych;
- c) względy krajowej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa, włączając dziedziny objęte Kodeksem postępowania Unii Europejskiej w sprawie eksportu broni;
- d) względy zamierzonego końcowego zastosowania i ryzyko jego zmiany.

Artykuł 9

1. Eksporterzy dostarczają właściwym organom stosowne informacje wymagane we wniosku o udzielenie zezwolenia na eksport.
2. Właściwe organy, działając zgodnie z niniejszym rozporządzeniem, mogą odmówić udzielenia zezwolenia na eksport i mogą unieważnić, zawiesić, zmodyfikować lub odwołać zezwolenie na eksport, które już zostało udzielone. Gdy odmówiły, unieważniły, zawiesiły, znacznie ograniczyły lub odwołały zezwolenie, informują właściwe organy pozostałych Państw Członkowskich i Komisję oraz wymieniają stosowne informacje z pozostałymi Państwami Członkowskimi i Komisją, stosując się do przepisów art. 15 ust. 3 dotyczącego poufności takich informacji.
3. Państwo Członkowskie, zanim udzieli zezwolenia na eksport, którego nie udzielono w innym Państwie Członkowskim lub Państwach Członkowskich w odniesieniu do zasadniczo identycznej transakcji w ciągu ostatnich trzech lat, zasięga opinii Państwa lub Państw Członkowskich, które odmówiły udzielenia. Jeżeli po konsultacji Państwo Członkowskie niemniej jednak zdecyduje się udzielić zezwolenia na eksport, informuje pozostałe Państwa Członkowskie i Komisję oraz dostarcza stosowne informacje o powodach swojej decyzji.

Artykuł 10

1. Wszystkie indywidualne i globalne zezwolenia na eksport są wydawane w formie zgodnej z wzorem określonym w załączniku IIIa.
2. Na wniosek eksporterów globalne zezwolenia na eksport, które zawierają limity ilościowe, mogą być podzielone.
3. Generalne zezwolenia na eksport, udzielone na podstawie art. 6 ust. 2, są publikowane zgodnie z prawem krajowym i praktyką. Powinny one być wydawane zgodnie ze wskazówkami określonymi w załączniku IIIb.

ROZDZIAŁ IV

Aktualizacja wykazu produktów podwójnego zastosowania

Artykuł 11

Wykaz produktów podwójnego zastosowania określony w załącznikach I i IV jest aktualizowany zgodnie z odpowiednimi zobowiązaniami i obowiązkami oraz wszystkimi ich modyfikacjami, które każde Państwo Członkowskie przyjęło jako członek odpowiednich międzynarodowych reżimów nieproliferacyjnych i porozumień w sprawie kontroli eksportu lub w drodze ratyfikacji stosownych traktatów międzynarodowych.

ROZDZIAŁ V

Procedury celne

Artykuł 12

1. Przy dokonywaniu formalności w zakresie eksportu produktów podwójnego zastosowania w urzędzie celnym odpowiedzialnym za obsługę deklaracji esportowej eksporter dostarcza dowód, że uzyskał konieczne zezwolenie na eksport.
2. Od eksportera może być wymagane tłumaczenie dostarczonych jako dowód dokumentów na język urzędowy Państwa Członkowskiego, w którym złożona jest deklaracja eksportowa.
3. Bez uszczerbku dla uprawnień przyznanych na mocy lub w zastosowaniu Wspólnotowego Kodeksu Celnego Państwo Członkowskie może także na okres nieprzekraczający okresów określonych w ust. 4 zawiesić eksport ze swojego terytorium lub jeżeli to konieczne, w inny sposób zapobiec opuszczeniu terytorium Wspólnoty poprzez swoje terytorium, przez produkty podwójnego zastosowania wymienione w załączniku I, które zostały objęte ważnym

zezwoleń, jeżeli są uzasadnione podejrzenia, że:

- a) przy udzielaniu zezwolenia nie zostały wzięte pod uwagę stosowne informacje; lub
- b) od czasu udzielenia zezwolenia okoliczności w znaczący sposób uległy zmianie.

4. W przypadku określonym w ust. 3 należy niezwłocznie zasięgnąć opinii właściwych organów Państwa Członkowskiego, które udzieliło zezwolenia na eksport, w celu ewentualnego podjęcia działań na podstawie art. 9 ust. 2. Jeżeli takie właściwe organy podejmą decyzję o utrzymaniu zezwolenia, udzielają odpowiedzi w terminie 10 dni roboczych, który, na ich wniosek może być przedłużony do 30 dni roboczych w wyjątkowych okolicznościach. W takim przypadku, jeżeli nie udzielono odpowiedzi w ciągu 10 lub w wyjątkowym przypadku jak wyżej, 30 dni roboczych, produkty podwójnego zastosowania zostają natychmiast zwolnione. Państwo Członkowskie, które udzieliło zezwolenia, poinformuje pozostałe Państwa Członkowskie i Komisję.

Artykuł 13

1. Państwo Członkowskie może ustanowić, że formalności celne w zakresie eksportu produktów podwójnego zastosowania mogą być dokonywane tylko w uprawnionych do tego celu urzędach celnych.

2. Państwo Członkowskie, korzystające z możliwości określonej w ust. 1, informuje Komisję, które urzędy celne zostały należycie upoważnione. Komisja opublikuje informacje w serii C Dziennika Urzędowego Wspólnot Europejskich.

Artykuł 14

Przepisy art. 463-470 i 843 rozporządzenia (EWG) nr 2454/93 mają zastosowanie do ograniczeń odnoszących się do wywozu, powrotnego wywozu i opuszczania obszaru celnego przez produkty podwójnego zastosowania, w przypadku wywozu których wymagane jest zezwolenie na mocy niniejszego rozporządzenia.

ROZDZIAŁ VI

Współpraca administracyjna

Artykuł 15

1. Działając w porozumieniu z Komisją, Państwa Członkowskie podejmą odpowiednie środki w celu ustanowienia bezpośredniej współpracy i wymiany informacji między właściwymi organami, w szczególności w celu wyeliminowania ryzyka, że możliwy brak równowagi w stosowaniu kontroli eksportu produktów podwójnego zastosowania może prowadzić do zakłóceń w handlu, co może powodować trudności dla jednego lub kilku Państw Członkowskich.

2. Państwa Członkowskie podejmą wszystkie odpowiednie środki w celu ustanowienia bezpośredniej współpracy i wymiany informacji między właściwymi organami w sprawie wrażliwych końcowych użytkowników, mając na względzie zapewnienie podobnego poziomu informacji dla eksporterów, których to rozporządzenie dotyczy.

3. Rozporządzenie Rady (WE) nr 515/97 z dnia 13 marca 1997 r. w sprawie wzajemnej pomocy między organami administracyjnymi Państw Członkowskich i współpracy między Państwami Członkowskimi a Komisją w celu zapewnienia prawidłowego stosowania przepisów prawa celnego i rolnego[8], w szczególności przepisy dotyczące poufności informacji są stosowane mutatis mutandis, bez uszczerbku dla art. 18 niniejszego rozporządzenia.

ROZDZIAŁ VII

Środki kontroli

Artykuł 16

1. Eksporterzy przechowują szczegółowe rejestry lub zapisy transakcji eksportowych zgodnie z praktyką obowiązującą w poszczególnych Państwach Członkowskich. Takie rejestry lub zapisy obejmują w szczególności dokumenty handlowe, takie jak faktury, deklaracje oraz dokumenty transportowe i wysyłkowe zawierające wystarczające informacje umożliwiające identyfikację następujących danych:

- a) opisu produktów podwójnego zastosowania;
- b) ilości produktów podwójnego zastosowania;
- c) nazwy i adresu eksportera i odbiorcy;
- d) i jeżeli jest znane - końcowego użycia i końcowego użytkownika produktów podwójnego zastosowania.

2. Zapisy i rejestry oraz dokumenty określone w ust. 1 są przechowywane co najmniej przez trzy lata od końca roku kalendarzowego, w którym miał miejsce eksport. Są okazywane na żądanie właściwym organom Państwa Członkowskiego, w którym eksporter ma siedzibę.

Artykuł 17

W celu zapewnienia właściwego stosowania rozporządzenia Państwa Członkowskie podejmą wszelkie niezbędne środki dla umożliwienia właściwym organom:

- a) gromadzenia informacji o zamówieniach i transakcjach dotyczących produktów podwójnego zastosowania;
- b) ustanowienia, aby środki kontroli eksportu były właściwie stosowane, co może obejmować w szczególności prawo do wejścia do pomieszczeń osób, które mają interes w transakcji eksportowej.

ROZDZIAŁ VIII

Przepisy ogólne i końcowe

Artykuł 18

1. Zostanie powołana Grupa Koordynacyjna pod przewodnictwem przedstawiciela Komisji. Każde Państwo Członkowskie wyznaczy do Grupy Koordynacyjnej przedstawiciela.

Grupa Koordynacyjna bada wszelkie kwestie dotyczące stosowania niniejszego rozporządzenia, które mogą być podnoszone przez przewodniczącego lub przedstawicieli Państw Członkowskich, oraz między innymi:

- a) środki, jakie powinny zostać podjęte przez Państwa Członkowskie w celu poinformowania eksporterów o ich obowiązkach wynikających z niniejszego rozporządzenia;
- b) informacje dotyczące formularzy zezwoleń na eksport.

2. Grupa Koordynacyjna może, jeśli uzna to za konieczne, zasięgnąć opinii organizacji reprezentujących eksporterów w sprawach dotyczących rozporządzenia.

Artykuł 19

Każde Państwo Członkowskie podejmie odpowiednie środki, aby zapewnić właściwe wykonanie wszystkich przepisów niniejszego rozporządzenia. W szczególności ustanawia kary stosowne do naruszeń przepisów niniejszego rozporządzenia lub przepisów przyjętych w celu jego wykonania. Kary takie muszą być skuteczne, proporcjonalne i zniechęcające.

Artykuł 20

Każde Państwo Członkowskie informuje Komisję o przepisach ustawowych, wykonawczych i administracyjnych, przyjętych w celu wykonania niniejszego rozporządzenia, włącznie ze środkami określonymi w art. 19. Komisja prześle informacje do pozostałych Państw Członkowskich. Co trzy lata Komisja składa sprawozdanie ze stosowania niniejszego rozporządzenia Parlamentowi Europejskiemu i Radzie. Państwa Członkowskie dostarczą Komisji wszystkich stosownych informacji dla przygotowania tego sprawozdania.

Artykuł 21

1. W odniesieniu do transferu wewnątrzspółnotowego produktów podwójnego zastosowania wymienionych w załączniku IV wymagane jest zezwolenie. Produkty wymienione w części 2 załącznika IV nie zostają objęte zezwoleniem generalnym.

2. a) Państwo Członkowskie może nałożyć wymaganie uzyskania zezwolenia w przypadku transferu innych produktów podwójnego zastosowania ze swojego terytorium do innego Państwa Członkowskiego, w przypadku gdy w czasie przesyłania:

- operator wie, że końcowe miejsce przeznaczenia danych produktów jest poza Wspólnotą,
- eksport tych produktów do miejsca końcowego przeznaczenia podlega wymogowi uzyskania zezwolenia na podstawie art. 3, 4 lub 5 w Państwie Członkowskim, z którego produkty mają być transferowane, a taki eksport bezpośrednio z terytorium nie jest dozwolony na podstawie zezwolenia generalnego lub globalnego,
- w Państwie Członkowskim, do którego mają być transferowane dane produkty, nie będzie wykonywana ich obróbka lub przetwarzanie określone w art. 24 Wspólnotowego Kodeksu Celnego.

b) O zezwolenie na transfer należy ubiegać się w Państwie Członkowskim, z którego produkty podwójnego zastosowania mają być przesyłane.

c) W przypadku gdy kolejny eksport produktów podwójnego zastosowania został już zaakceptowany podczas procedur konsultacyjnych określonych w art. 7 przez Państwo Członkowskie, z którego produkty mają być transferowane, zezwolenie na transfer zostaje wydane operatorowi niezwłocznie, jeżeli okoliczności nie zmieniły się znacząco.

d) Państwo Członkowskie, które przyjmuje ustawodawstwo nakładające takie wymaganie, informuje Komisję i pozostałe Państwa Członkowskie o środkach, jakie podjęto. Komisja opublikuje te informacje w serii C Dziennika Urzędowego Wspólnot Europejskich.

3. Środki przyjęte na podstawie ust. 1 i 2 nie mają na celu tworzenia wewnętrznych kontroli granicznych we Wspólnocie, ale wyłącznie kontrole, która są przeprowadzane jako część normalnych procedur kontrolnych stosowanych w sposób niedyskryminujący na terytorium Wspólnoty.

4. Stosowanie środków na podstawie art. 1 i 2 nie może w żadnym wypadku powodować tego, że transfery z jednego Państwa Członkowskiego do innego podlegają bardziej restrykcyjnym warunkom niż tym, nałożonym na eksport tych samych produktów do państw trzecich.

5. Dokumenty i rejestry transferów wewnątrzspółnotowych produktów podwójnego zastosowania wymienionych w załączniku I należy przechowywać przez co najmniej trzy lata od końca roku kalendarzowego, w którym miał miejsce transfer, i należy je okazywać na żądanie właściwym organom Państwa Członkowskiego, z którego były przesyłane.

6. Państwo Członkowskie w drodze krajowego ustawodawstwa może wymagać, aby w przypadku transferów wewnątrzspółnotowych z tego Państwa Członkowskiego produktów wymienionych w kategorii 5 części 2 załącznika I, które nie są wymienione w załączniku IV, właściwym organom tego Państwa Członkowskiego dostarczone zostały dodatkowe informacje dotyczące tych produktów.

7. Stosowne dokumenty handlowe dotyczące transferów wewnątrzspółnotowych produktów podwójnego zastosowania wymienionych w załączniku I jasno wskazują, iż produkty podlegają kontroli w przypadku eksportu ze Wspólnoty. Stosowne dokumenty handlowe obejmują w szczególności: umowy sprzedaży, potwierdzenia zamówień, faktury lub zawiadomienia o wysyłce.

Artykuł 22

Niniejsze rozporządzenie nie narusza:

- stosowania art. 296 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską,
- stosowania Traktatu ustanawiającego Europejską Wspólnotę Energii Atomowej.

Artykuł 23

Rozporządzenie (WE) nr 3381/94 traci moc.

Jednakże w przypadku wniosków o wydanie zezwoleń na eksport złożonych przed datą wejścia w życie niniejszego rozporządzenia mają nadal zastosowanie stosowne przepisy rozporządzenia (WE) nr 3381/94.

Artykuł 24

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dziewięćdziesiątego dnia po jego opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Luksemburgu, dnia 22 czerwca 2000 r.

W imieniu Rady

J. SÓCRATES

Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK I

WYKAZ PRODUKTÓW I TECHNOLOGII PODWÓJNEGO ZASTOSOWANIA

(określone w art. 3)

Zob.: rozporządzenie Rady (WE) nr 149/2003, Dz.U. L 30 z 5.2.2003, str. 1.

ZAŁĄCZNIK II

GENERALNE WSPÓLNOTOWE ZEZWOLENIE NA EKSPORT NR EU001

(określone w art. 6)

Zob.: rozporządzenie Rady (WE) nr 149/2003, Dz.U. L 30 z 5.2.2003, str. 1.

ZAŁĄCZNIK IIIa

(wzór)

(określony w art. 10 ust. 1)

Zob.: rozporządzenie Rady (WE) nr 149/2003, Dz.U. L 30 z 5.2.2003, str. 1.

ZAŁĄCZNIK IIIb

Wspólne elementy dla publikacji generalnych zezwoleń na eksport

(określone w art. 10 ust. 3)

Zob.: rozporządzenie Rady (WE) nr 149/2003, Dz.U. L 30 z 5.2.2003, str. 1.

ZAŁĄCZNIK IV

(Lista określona w art. 21 ust. 1)

Zob.: rozporządzenie Rady (WE) nr 149/2003, Dz.U. L 30 z 5.2.2003, str. 1.

[1] Dz.U. C 399 z 21.12.1998, str. 1.

[2] Dz.U. L 367 z 31.12.1994, str. 1. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem (WE) nr 837/95 (Dz.U. L 90 z 21.4.1995, str. 1).

[3] Dz.U. L 367 z 31.12.1994, str. 8. Decyzja ostatnio zmieniona decyzją 2000/243/WPZB (Dz.U. L 82 z 1.4.2000, str. 1).

[4] Dz.U. L 324 z 27.12.1969, str. 25. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (EWG) 3918/91 (Dz.U. L 372 z 31.12.1991, str. 31).

[5] Dz.U. L 302 z 19.10.1992, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 955/1999 Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 119 z 7.5.1999, str. 1).

[6] Dz.U. L 253 z 11.10.1993, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1662/1999 (Dz.U. L 197 z 29.7.1999, str. 25).

[7] Dz.U. C 219 z 30.7.1999, str. 34.

[8] Dz.U. L 82 z 22.3.1997, str. 1.